

На примѣръ, случися да ся запознажъ съ единъ знатенъ чловѣкъ, който щяше да иде по море-то. Той, зачтото мя много обыкнж, обѣщамися да мя обогати и да содѣйствова въ счастіе-то ми, ако быхъ пристанжлъ да го подружжъ въ пѣтешествіе-то му. Разумѣвате, че съ голѣмо усердіе ся съгласихъ на негово-то предложеніе. Когато бяхе всичко готово да трѣгнемъ, азъ легнжхъ тяжко боленъ. Това несчастіе ми ся видѣ много голѣмо, и на смалко си не пожалихъ на Бога; зачтото сильный мой пріятель, като не можяше вече да чяка, отплы и безъ мене, и азъ видѣхъ изгубены всичкы-ты си надежды. Скрѣбъ-та ми бѣ неутѣшна: но слѣдъ малко время ся научвамъ, че морскы разбойници нападнжли на кораба, на когото щяхъ да бѣдѣ и азъ, уловили и отвели въ плѣнъ всичкы, колкото были въ него.

Тогавъ познахъ благость-тѣ на Божій Промыслъ, и свое-то безуміе, че зачяхъ сумнѣніе за Него. Отъ тогавъ сѣмъ всякога доволенъ со счастіе-то си, ако много пѣти и не разумѣвамъ во что могатъ да мя ползуютъ различни тяжкы обстоятелства.

И истина, много быхъме были дрѣзки, ако бѣ ни дадено да разумѣваме това во всякой случай. Трѣбваше да сме, както е Богъ, премѣдри, та да видимъ въ бѣдѣще-то, какво ще бѣде послѣдствіе-то отъ това или отъ онова приключеніе, което послѣдствіе често е отдалечено много отъ насъ. Но